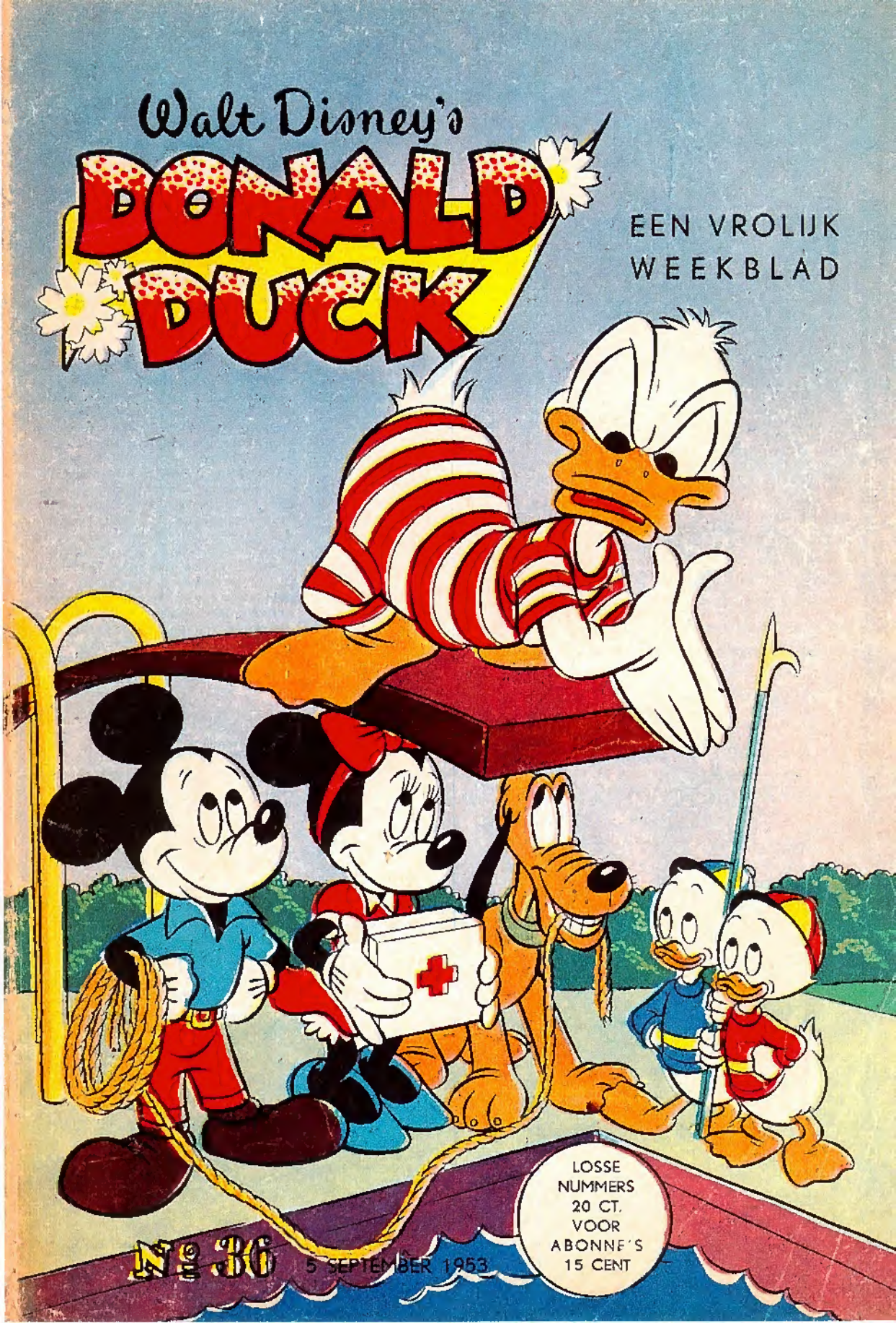
Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT
No 36
5 SEPTEMBER 1953

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

IS JULLIE VACANTIE al voorbij? Vervelend als je nu „ja" moet zeggen, hè? Ik begrijp dat heel goed. Jullie zouden 't liefst hebben, dat de vacantie nog enkele maanden zou voortduren. Zo ongeveer tot Kerstmis, want dan kon je meteen aan de Kerstvacantie beginnen. Ha, ha, dat zouden jullie nèt willen!

Neen, vrienden en vriendinnen, nu moet er weer gewerkt worden. Weken en weken lang hebben jullie heerlijk kunnen genieten van de vrije tijd. Jullie hebben niet over moeilijke sommen of lastige taallessen hoeven denken. Jullie hebben je niets aangetrokken van de vaderlandse geschiedenis, van de aardrijkskunde enzovoort. Dat was heel prettig en ik heb het jullie van harte gegund. Ik gun jullie echter ook van harte, dat jullie lhans weer naar school gaan. Ja, dat gún ik jullie. Hebben jullie dat goed begrepen? Het is immers hard nodig, dat jullie goed en ijverig leren. Daarmee kun je wat bereiken als je later volwassen bent. Wie nu flink zijn best doet, zal er zijn hele leven plezier van hebben. Heus, leren is geen straf. Je moet proberen er een sport van te maken. Je moet zien, dat je de lessen beter leert dan vroeger en beter dan de anderen. Let eens op, wat fijn je het zult vinden als je dat gelukt. Je krijgt er vanzelf steeds meer plezier in; dat weet ik zeker.

Wat hoor ik daar? Is er eentje, die zich zelf beklaagt? Vindt die jongen of dat meisje, dat de school-uren te lang duren of dat er te veel huiswerk wordt opgegeven? Kom, laat naar je kijken! Je bent jong en kunt er best tegen. Vergeet daarbij niet, dat er altijd nog genoeg vrije tijd overblijft. Ik weet in elk geval zeker, dat je nog tijd genoeg zult hebben om „Donald Duck" te lezen.

Wie denkt, dat hij er geen tijd voor heeft, mag mij dit gerust schrijven. Ik heb mijn antwoord al klaar. In de eerste plaats heb je veel tijd nodig om zo'n brief te schrijven. En in de tweede plaats blijkt uit de brief, dat je „Donald Duck" lekker toch hebt gelezen! DONALD.

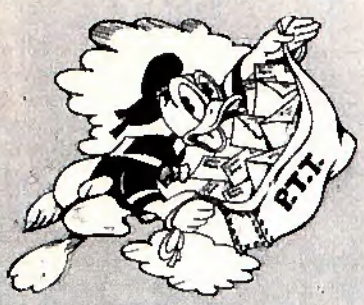

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Jullie doen warkelijk je best wat het schrijven betreft! Ondanks de vacantie blijven de brieven binnenstromen en ik had toch eigenlijk verwacht dat er niet veel vrienden en vriendinnen in die tijd zouden schrijven! Maar nee, steeds weer komen de brieven naar het bekende adres: Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe staat dan „Oom Donalds Brievenbus". En dan weet ik al weer voor wie ze bestemd zijn en ik ga ze gauw lezen en de antwoorden schrijven!

G. PIETERSEN, DEN BOSCH. Ja hoor, die heerlijke Bossche Bollen met chocola eromheen en slagroom erin ken ik best! Heerlijk zijn ze, dat moet ik toegeven.

PIEN DE LANGE, MEPPEL. Moet ik raden van welke naam Pien een afkorting is? Nou, misschien van Philippine of van Pauline.. schrijf me volgende keer eens of ik het goed had!

COR DE WIT, DORDRECHT. Ga je met vader en moeder naar Engeland in de vacantie? Wat een lange rels, zeg! Gaan jullie per vliegtuig of met de boot? Je zult Londen vast en zeker een prachtige stad vinden!

ADRIANE VAN DE BERG, VLISSINGEN. Of ik van kamperen houd? Nou én of! Vroeger deed ik het ieder jaar, maar ja, tegenwoordig komt er welnig meer van. Nu gebruik ik mijn vacantie om eens lekker uit te rusten.

FLIP SNOEK, ENSCHEDE. Gekleurde kulkentjes bestaan wel, maar..., ze blijven niet gekleurd. Na een poosje worden ze weer geel, omdat dan de kleurstof, die in het ei gespoten werd, uitgewerkt is.

THEA HANEKAMP, AMSTERDAM. Heb je zo'n hekel aan kousenstoppen? Och, dat is toch niet zo'n naar werk? Je moet je maar verbeelden dat je aan het weven bent, ja weet wel: op, neer, op, neer — net als je vroeger matjes van papier vlocht. Wedden dat het dan een énig karwaltje wordt?

JAN ESSER, DEVENTER. Geslaagd voor je toelatingsexamen? Natuurlijk van harte gefeliciteerd! En nu maar hard werken, zodat je over vijf jaar je eindexamen kunt doen.

ANNEKE GROEN, ROERMOND. Ja, het Zuid-Afrikaans lijkt heel erg op het Nederlands. Je kunt het ook goed verslaan als je een beetje oplet.

EEN GRAPPIGE VERGISSING!

Door de Belgische Congo (Midden-Afrika) stroomt een belangrijke rivier, die de Aruwimi genoemd wordt. De naam van deze rivier is ontstaan door een grappige vergissing. Toen de grote Engelse ontdekkingsreiziger Livingstone voor het eerst aan de oevers van de Aruwimi stond, vroeg hij aan een van de Inboorlingen: „Hoe heet dit water?" De Inboorling antwoordde: „Aruwimi!" Livingstone bleef langs de oever voortgaan en hij ontdekte dat 't een geweldige rivier was. Hij noemde die rivier ook „Aruwimi", juist zoals de inboorlingen (dacht hij!). Maar later, toen hij de taal van deze negers een beetje leerde, ontdekte hij tot zijn verbazing dat „Aruwimi" betekent: „Wat zegt u?" De neger had hem dus niet verstaan! Toch is de naam Aruwimi altijd blijven bestaan!

EEN POSTZEGELMAPJE

Eerst maak je van dun papier een model volgens de maten, die je hier in de tekening ziet aangegeven. Dan leg je dit papieren model op een stukje wit lekenpapier of dun gekleurd etalage karton en je trekt met een potlood de hele omtrek nauwkeurig na. Vervolgens knip je het model uit. Nu heb je verder niets anders te doen, dan de uitstekende delen op de stippellijnen naar binnen te vouwen. Het mapje kan gesloten worden door punt A in het ingeknipte gedeelte van de tegenoverliggende zijde te schuiven.

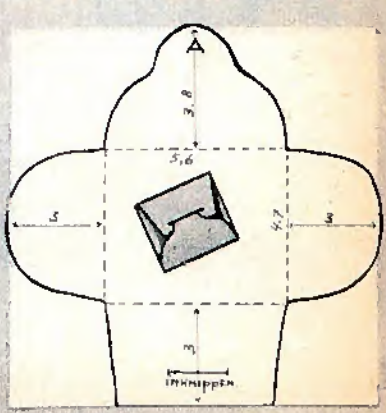

WALT DISNEY

Donald Duck

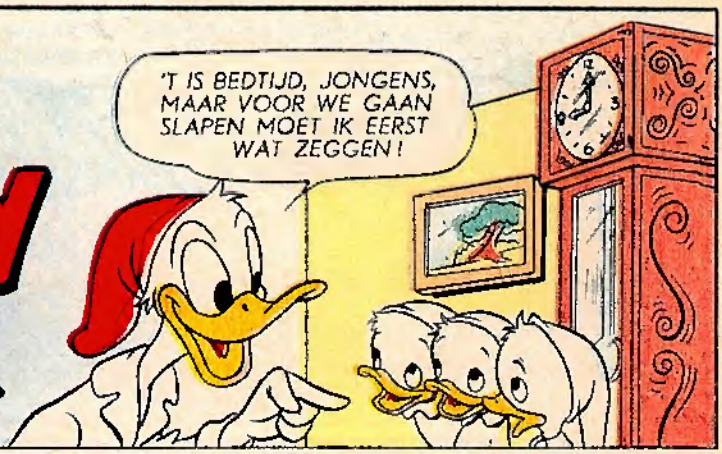

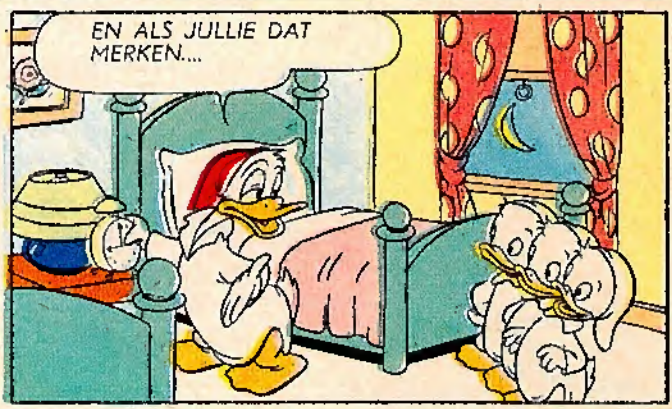

Vervolg blz. 6

Tokkie Tor

DOOR WALT DISNEY

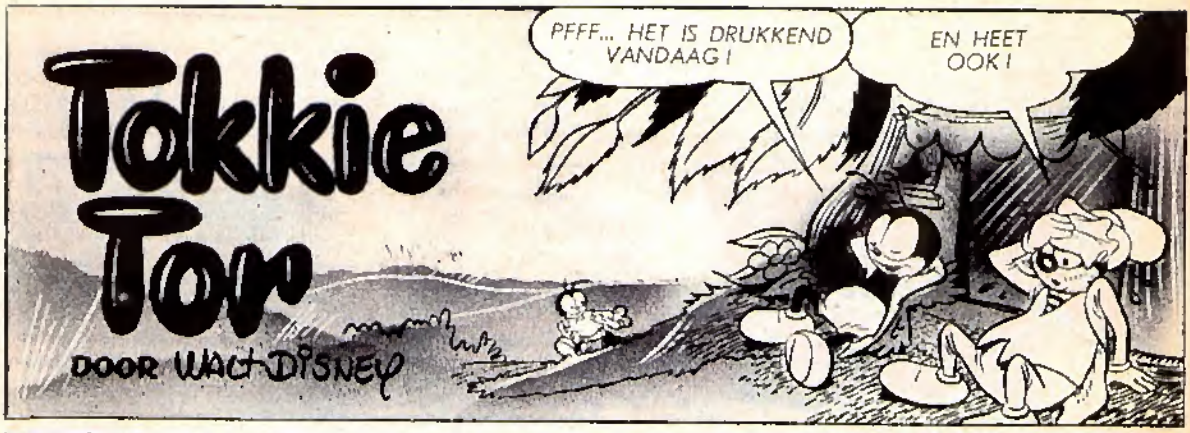

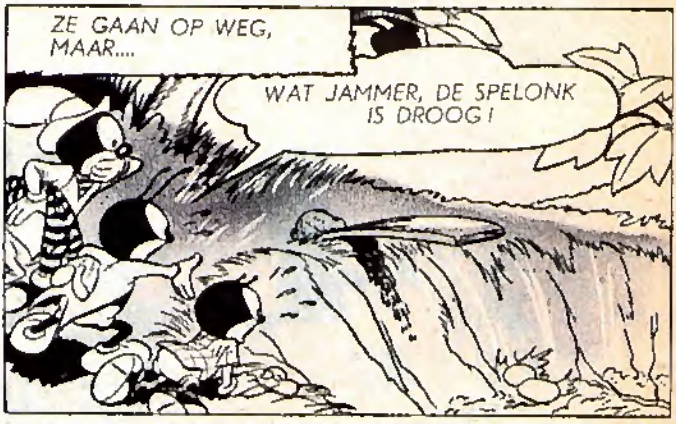

Vervolg blz. 8

Vervolg v. blz. 3

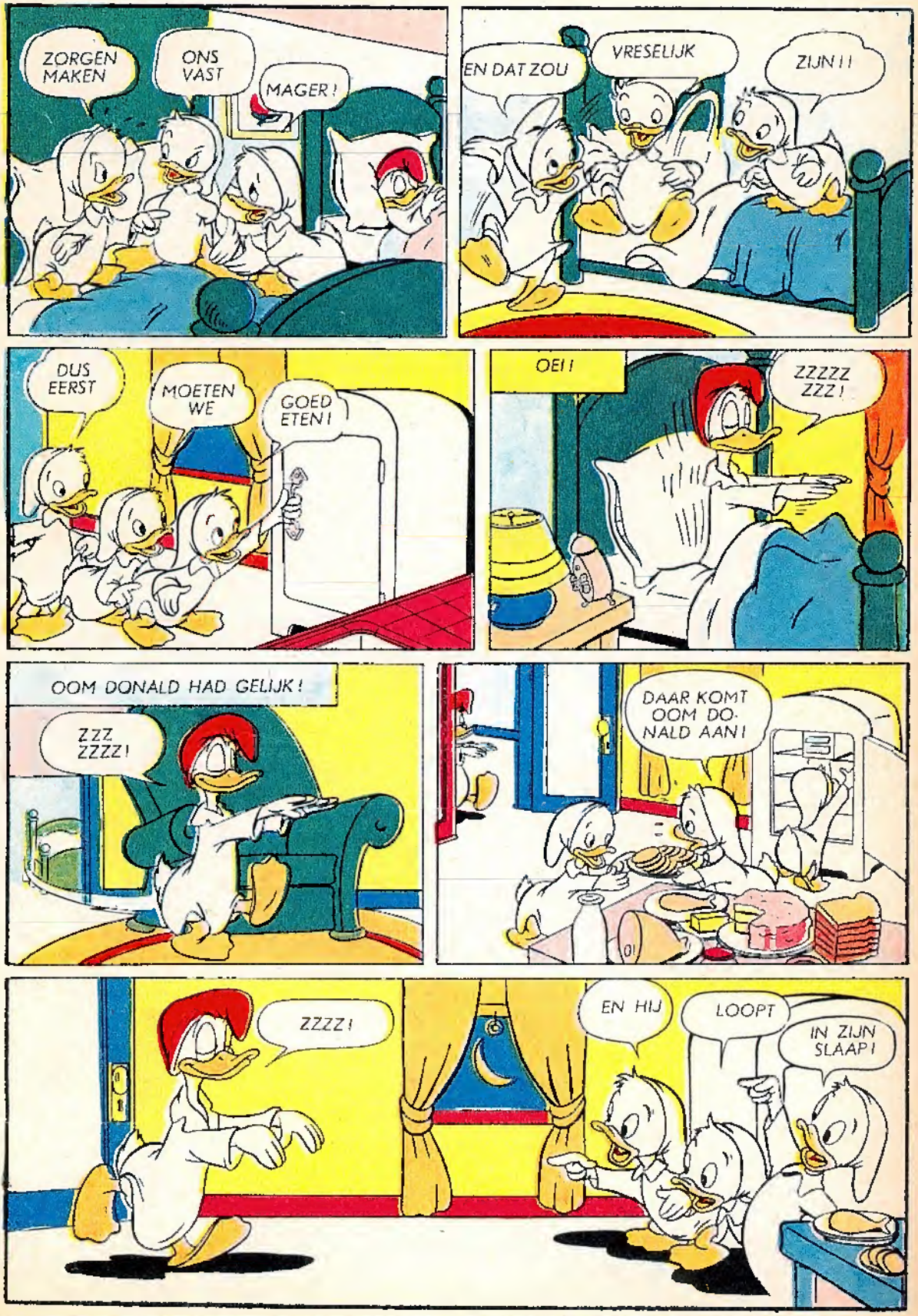

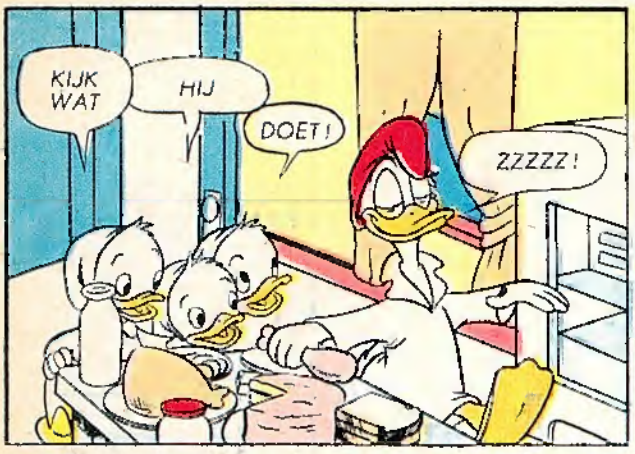

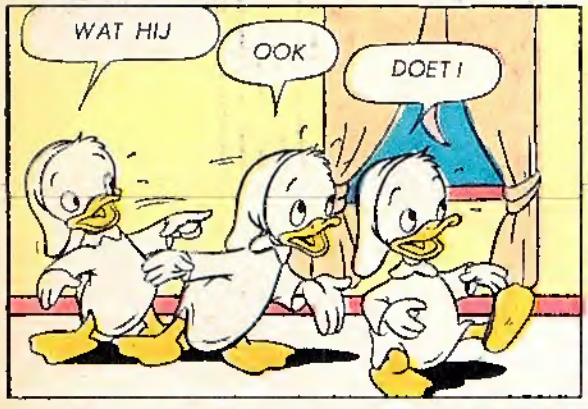

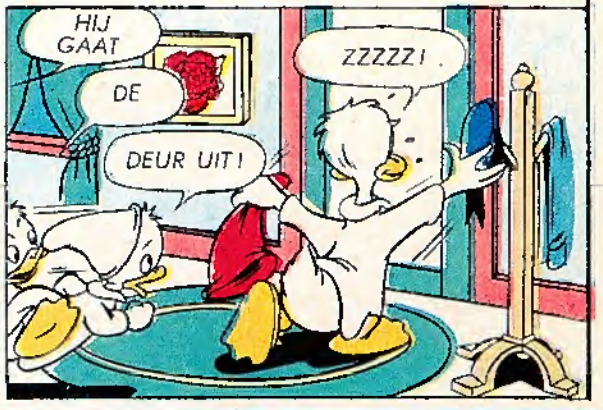

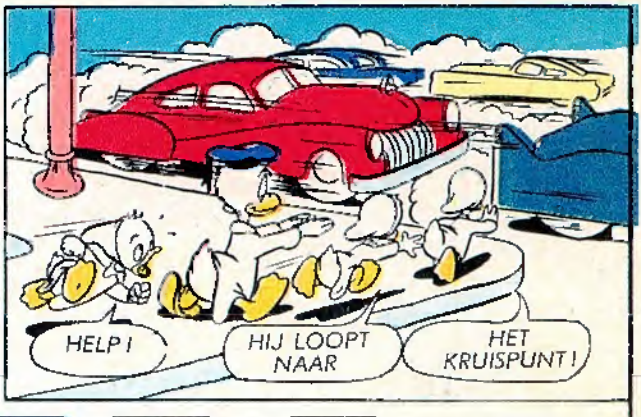

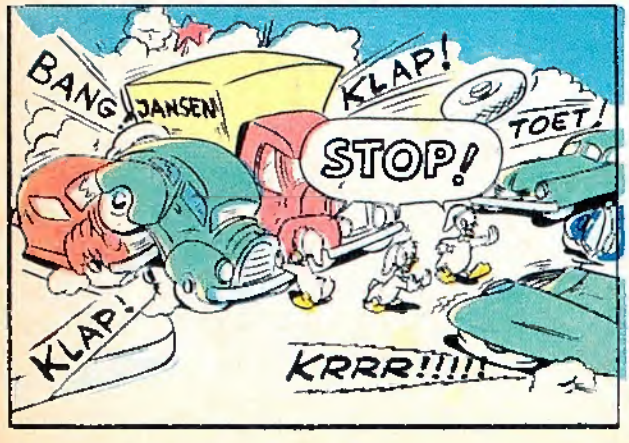

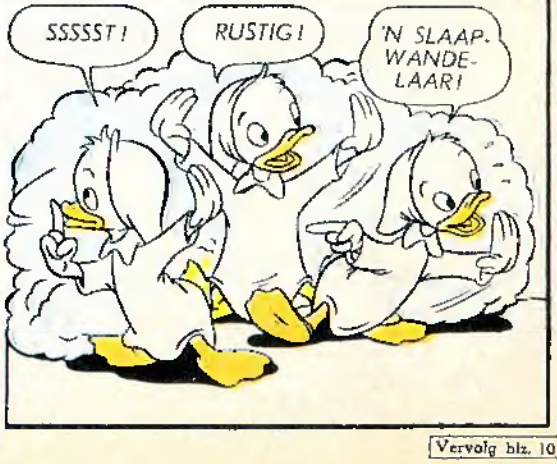

Vervolg blz. 10

Vervolg v. blz. 5

Vervolg blz. 16

Vervolg v. blz. 7

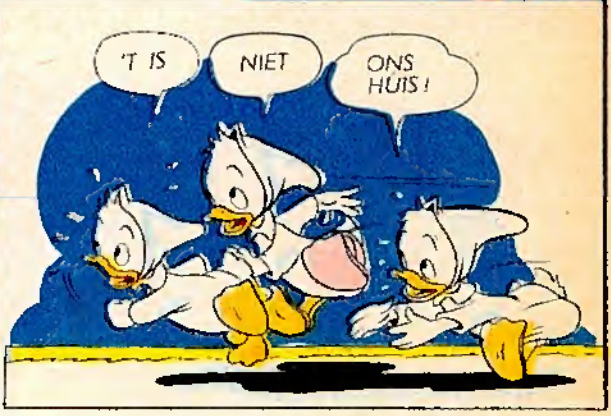

Vervolg blz. 15

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

GROTE SPORTFIGUREN

HENK SCHIJVENAAR

Bijna 26 jaar lang is Henk Schijvenaar lid geweest van de Haarlemse vereniging E.D.O. Geweest, ja, want sinds kort is hij gaan spelen voor de Amsterdamse derde klasser J.O.S. Henk verliet E.D.O. niet omdat hij er niet prettig meer voetbalde. Nee, uitsluitend omdat de werkzaamheden in de bloemenzaak in de hoofdstad het op en neer reizen naar Haarlem niet meer toelieten. En.. Henk Schijvenaar is nu 35 jaar, een leeftijd waarop de meeste voetballers het iets rustiger willen gaan doen. De loopbaan van Schijvenaar is een der mooiste geweest, die een speler zich kan wensen. Toen hij 10 jaar was, mocht hij al lid worden van E.D.O. Bij de adspiranten speelde hij meestal linksbuiten. Maar in de daaropvolgende jaren verhuisde hij achtereenvolgens naar de linksbinnen-, rechtsbinnen- en rechtsbuitenplaats. Daarna werd hij spil en tenslotte rechtsback. Op deze plaats heeft hij zijn grote bekendheid gekregen. Want toen Henk eenmaal tot in het eerste elftal was doorgedrongen volgde al spoedig een uitnodiging voor het Haarlems elftal. Hierin was hij 12 jaar lang zeker van zijn plaats. Talrijke keren werd hij nadien gekozen in vertegenwoordigende ploegen, maar een uitnodiging voor het Oranje-team — waarop Henk zo vurig hoopte — wilde maar niet komen.
Heel dikwijls leek die uitnodiging zeer nabij. Vooral toen hij mocht deelnemen aan de centrale training van de Nederlandse Elftalclub, die destijds nog op het terrein van V.U.C. in Den Haag, in de „Wonderterit" werd gehouden. Henk moest echter veel geduld hebben. Eindelijk, na 18 jaar voetballen, kreeg hij in 1947 zijn grote kans in het Nederlands elftal. Het was in de wedstrijd België-Nederland, dat Schijvenaar voor de eerste keer de Oranje-kleuren verdedigde. Het debuut was prachtig en Henk had meteen een „abonnement" voor de rechtsbackplaats gekregen. Hij verloor dit tijdelijk door een knie-blessure, maar Henk kwam spoedig terug. In 1951 te Rotterdam kwam onverwachts het einde van zijn internationale carrière. Een beenbreuk in de wedstrijd tegen België was de oorzaak ervan. Schijvenaar wilde over ophouden evenwel niet horen en na een jaar gesukkeld te hebben keerde hij bij E.D.O. — zelfs in het eerste elftal — terug.
Nu hij bij J.O.S. is gaan spelen, kunnen zijn nieuwe jongere clubgenoten profiteren van de rijke ervaring, die Schijvenaar in zijn lange loopbaan heeft opgedaan. Ook kan men hem in zijn nieuwe club als honkballer in actie zien, want Henk, die een uitstekende honkballer is, heeft zich gelijktijdig van E.D.O.'s honkbalteam naar het negental van J.O.S. laten overschrijven.

EVEN NADENKEN

Hier volgen drie vragen die je moet proberen te beantwoorden zonder eerst op een andere bladzijde de antwoorden te gaan zoeken!
1. Wat zijn faunen? 2. Wie was Chopin? 3. Wat betekende Anno Domini?

JE KUNT HET GELOVEN WANT.. HET STOND IN DE KRANT

EEN JEUGDIGE REDDER.

Een eresaluut aan Gerard Cardon is hier wel op zijn plaats. Gerard heeft nog niet lang geleden in zijn woonplaats in Frankrijk zijn vierjarig broertje en zijn zusje van vijf maanden uit hun brandende huis gered. Daarvoor kreeg hij van de „vereniging van redders" de titel: Jongste redder van Noord-Frankrijk..

EEN KALE VIS!

In de zee bij Nieuw-Zeeland (Australië), leeft een eigenaardige vis. Deze vis heeft niet zoals alle andere vissen schubben op zijn huid, maar hij is helemaal glad en kaal. Het is de olifant-vis, die door de Nieuw-Zeelanders graag gevangen en opgegeten wordt!

EEN PRIKKAART

Dit is een prachtig werkje voor de kleinere jongens en meisjes. Natuurlijk moeten grote zus of broer wel even een handje helpen. Want het lijkt zo gemakkelijk, maar het is het niet. Eerst neem je de tekening over op dun doorschijnend papier, dan leg je op een stukje wit karton of niet te dun tekenpapier, een velletje carbonpapier (met de glimmende kant naar beneden) en hierop komt het doorschijnende papier met de tekening. Wanneer je nu alle lijnen met een niet te

acherp gepunt potlood netjes overtrekt, wordt de hele tekening op een gemakkelijke wijze op het karton overgedrukt.
Vervolgens prik je met een dikke stopnaald gaatjes in de punten. Met fris gekleurde wol of zijde en een maasnaald met een stompe punt, wordt de tekening geborduurd. Je legt een knoop in de draad en trekt hem met behulp van de maasnaald door het gaatje bij punt A. Het knoopje komt aan de achterkant te zitten. Nu steek je de naald in het eerstvolgende gaatje, zodat de draad weer aan de achterkant aangetrokken kan worden. Je bewerkt zo de hele tekening. Als alle lijnen met wollen steken zijn bedekt, hecht je de draad aan de achterkant af. Ten slotte worden de open vakjes met watervert of kleurpotlood gekleurd.

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1.95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2.45 per kwartaal.
Copyright 1953 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V.". - Alle rechten voorbehouden.

GEORGE MERRY had zich meester gemaakt van de Hispania en de ontrouwe bemanning zat te zingen en te drinken in de kamer van de kapitein. Het was een lawaai van belang aan boord van het schip. Zelfs op het eiland was het te horen. Jim, die juist het fort had gevonden, keek nog eens om naar de piratenvlag, die van de mast wapperde. Hij hoorde het gebrul van de opgewonden matrozen. Wat zou er aan de hand zijn? Er was eigenlijk niets bijzonders aan de hand, maar dat wist Jim niet. De matrozen zaten alleen maar met grote flessen rum om de werktafel van kapitein Smollet heen. Ze vermaakten zich best. Maar opeens was het doodstil. Iemand stond achter hen en een houten kruk veegde alle flessen van de tafel. Daar was John Silver! Wat was hij kwaad!

„Doe hem de boeien aan!" zei hij en hij wees op George Merry. „Jawel, dat gaat zo maar!" brulde Merry. „Doe hem de boeien aan," zei John nog een keer. Opeens greep Merry naar het pistool, dat voor hem op tafel lag. Maar nauwelijks had hij het wapen vast of de houten kruk daalde met zoveel kracht op zijn hand neer, dat Merry met een schreeuw het pistool weer liet vallen. Dreigend klonk Johns stem: „En nu voor de laatste keer — doe hem de boeien aan!"

Maar de mannen hadden niet veel zin om hun kameraad gevangen te nemen. „Ik zou Merry nog een kans geven, John," zei er één. „Hij is een stommerd," gromde een ander, „maar we kunnen hem nog nodig hebben!"

„Misschien hebben jullie wel gelijk!" gaf John toe. Hij hield de mannen liever op zijn hand. „We zullen hem weer in genade aannemen. Als je in het vervolg maar beter op je tellen past, George Merry."

„Ik zal er voor zorgen, kapitein!" antwoordde Merry. Maar de valse blik in zijn ogen getuigde nu niet van onderdanigheid. „Dan is alles in orde, kapitein!" spotte nu ook John Silver. Deze woorden vonden algemene bijval. De mannen zetten zich aan tafel. Nieuwe flessen rum werden aangevoerd en op elkanders gezondheid gedronken.

„En nu opgelet!" klonk Johns stem boven het geschreeuw uit. „Nu gaat het spel beginnen. We gaan kapitein Smollet en zijn vrienden een bezoek brengen. Die hebben zich in het fort verschanst. Ik zal jullie daarom van wapens en munitie voorzien!" Even keken de half dronken mannen hun leider aan. Die lachte maar eens en hinkte rustig naar de kajuitsgang, waar de wapens van de Hispania opgeborgen waren. Met één schot vernielde hij het slot en toen lag alles voor het grijpen. Messen en dolken, geweren en kruithoorns. John grinnikte voldaan, toen hij dit alles zag. En tot zijn mannen riep hij: „Nou, wat willen jullie! Drinken of vechten?"

„Vechten natuurlijk!" klonk het van alle kanten. „Maar eerst nog een glas rum en dan gaan we er opaf!"

„De tijd van aanval zal ik wel bepalen!" snauwde John. Die had zijn plan reeds gemaakt en bij de uitvoering daarvan hadden de anderen slechts te gehoorzamen.

Van al die dingen wist Jim natuurlijk niets af. Die was allang blij, dat hij al die bekende en vertrouwde gezichten weer zag. Maar al heel gauw bemerkte hij, dat vooral kapitein Smollet niet erg gerust was. En die voelde er voorlopig niets voor, om een onderhoud met Ben Gun te hebben. „Er valt hier voorlopig nog wel wat anders te doen!" besliste hij. „Jullie kunnen er op rekenen, dat John Silver ons niet met rust zal laten."

„Maar we zitten hier toch veilig!" meende de Jonker. „Moet je zien wat een stevige palissade er om ons fort gebouwd is." En werkelijk, de lange rij van boomstammen om het fort heen, door massa's wilgentakken tot een

SCHATT

stevige heg verbonden, maakte de toegang tot de eigenlijke woonruimte wel heel moeilijk.

„Maar vergeet niet," vervolgde de kapitein, „dat de muiters in groter aantal zijn dan wij en.... wat nog veel voornamer is, dat zij ook over vuurwapenen beschikken. Neen, we dienen alle voorzorgsmaatregelen te nemen, zodat we niet verrast worden en klaar zijn, om die lui hartelijk te ontvangen."

Enkelen van de trouwe matrozen, die meegekomen waren, werden op verschillende punten van het fort op wacht gesteld. Al de geweren werden in de binnenkamer bijeengebracht en de kruithoorns in het onmiddellijk bereik gelegd.

„Kun jij de muskets laden?" vroeg de kapitein.

aan Jim. „Reken maar, kapiteln," haastte Jim zich te zeggen. Meteen greep hij één van de geweren en bracht die in enkele ogenblikken in orde. „Dat is prachtig!" prees de kapiteln, „dan kunnen we tenminste op jou rekenen. De anderen zullen allemaal hun werk hebben, als de aanval begint." — Alleen de Jonker zag de toestand niet zo ernstig in. Hij was nog geweldig kwaad, omdat een paar van zijn mannen reeds op de boot gesneuveld waren.

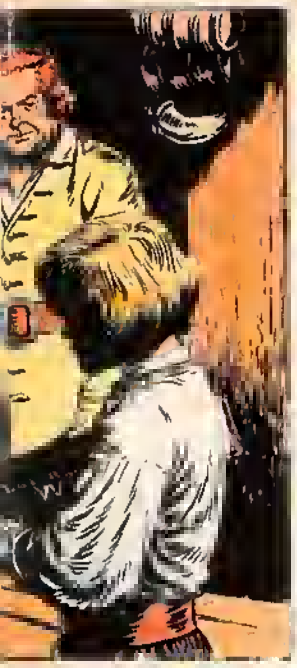

„Als die muiters het lef hebben hier te komen, zullen we ze leren. We sparen er niet een. Daar zullen we eens een fijn glas cognac op drinken." Juist op het ogenblik, dat de Jonker zijn glas gevuld had en het ophief, om het leeg te drinken, klonk buiten het fort een schot.

Van pure schrik liet de man de beker uit de hand vallen, zodat de kostbare cognac over de vloer rolde. De andere mannen waren echter meteen op hun posten gesprongen. Jim stond ook al bij de geweren. Ze dachten niet anders of de aanval was begonnen. Zelfs de Jonker stond krijgshaftig met een geweer in zijn handen. Het bleef echter bij één schot.

Wel klonk even later van achter de palissade een stem. Iedereen wist dadelijk: Dat is John Silver. „Wapenstilstand! Wapenstilstand!" hoorden ze hem roepen.

De mannen in het fort keken elkaar eens aan. Wat kon dat te betekenen hebben?

„Laat ieder op zijn post blijven!" gebood de kapiteln. „Ik ga naar boven."

Naar boven gaan, dat betekende, dat de kapitein langs een smalle trap de uitkijktoren ging beklimmen. In een wip was kapiteln Smollet boven. Voorzichtig opende hij een luik en meteen had hij een prachtig overzicht over de omgeving van het fort.

Achter de palissade, bij de rand van het woud, zag hij John Silver staan. Hij hield een witte vlag in de hand. „Wat wil je met die witte vlag?" riep de kapitein. „Onderhandelen!" klonk het korte

aniwoord. „Kapiteln Silver wil onderhandelen!"

„Ik ken geen kapitein Silver!" riep kapitein Smollet spottend terug.

„Dat spijt me voor u!" grinnikte John Silver. „Maar nadat u er vandoor gegaan bent, hebben de mannen mij tot kapitein benoemd. Dat komt er van, als een kapitein deserteert!"

Kapitein Smollet ergerde zich aan de brutaliteit van Silver. Hij ging er echter niet op in en zei kalm:

„Er valt hier niets te onderhandelen. Maar als de kok van de Hispania mij wenst te spreken, dan kan hij naderbij komen. Hij hoeft nergens bang voor te zijn."

„Het woord van een man van eer is voor mij voldoende!" grijnsde John Silver. „Ik kom!" Terwijl de muiter op de palissade toetrad, haastte de kapitein zich naar beneden. Vlug riep hij zijn mannen toe:

„Iedereen moet op zijn post blijven. John Silver komt naar ons toe en wil met mij spreken. Maar let goed op, hoor!"

Toen allen weer naar buiten keken, zagen ze door een opening van de palissade de eenbenige te voorschijn komen. Langzaam kwam hij naderbij gehinkt, recht op de kapitein af, die met zijn pistool voor zich, rustig de binnenkomende stond op te wachten.

Wat zal John Silver te zeggen hebben?

Speelt hij opnieuw een vals en verraderlijk spel?

Dat zullen jullie de volgende week horen.

EENEILAND

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

DE RAADSELKIST

1. **Kruiswoordpuzzle.** Van links naar rechts: 1. meisjes speelgoed, 4. bergplaats, 6. zacht, 8. doelpunt, 10. vader, 11. afkorting van Ned. Spoorwegen, 12. jongensnaam, 14. middelpunt van een wiel, 15. kun je mee kijken, 18. water en landvogel. Van boven naar beneden: 2. rond, 3. eet een baby veel, 4. zangstem, 5. reeds, 7. vernis, 9. 100 gram, 13. kijk je mee, 14. meisjesnaam, 16. bevel, 17. plus.

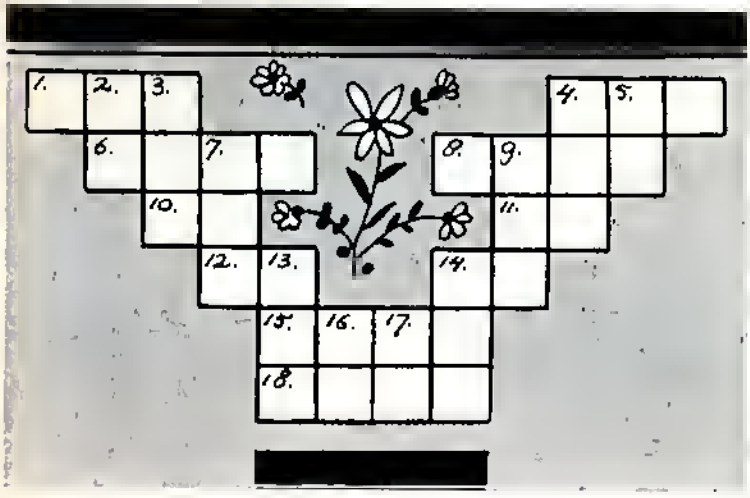

2. **Klinkerpuzzle.** Zoals je ziet, zijn de klinkers in deze kruiswoordpuzzle al ingevuld. Wanneer je van links naar rechts de juiste woorden hebt gevonden, lees je in de eerste hokjes van boven naar beneden de naam van een dag van de week.

Van links naar rechts: 1. wapen, 2. word je iedere dag, 3. nooit, 4. doe je als je dorst hebt, 5. feest van tere sprookjesfiguren, 6. grool soort worm,

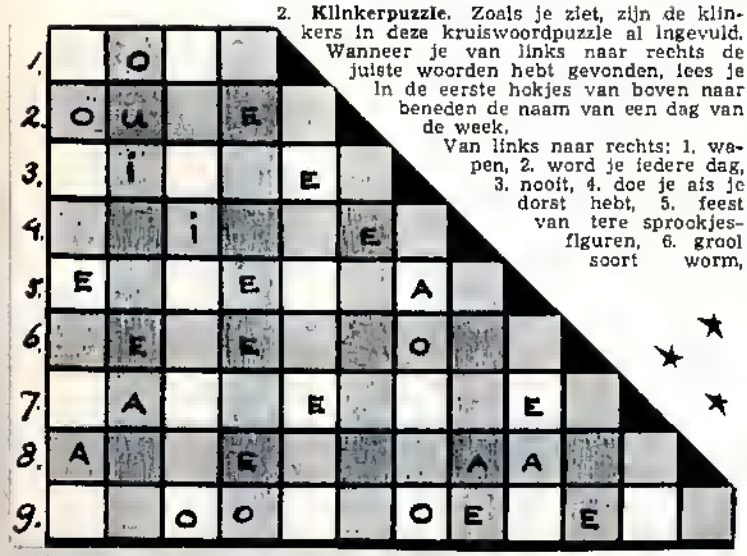

7. klein raam in een dak, 8. plaats om boten te ankeren, 9. oma's.

3. **Voor de kleintjes.** de roos is r . . .; een koe is g . . . .; water loopt door de g . . .; een oolevaar staat op een p . . .; kikkers zingen in de s. . . .; Jantje zit graag in een b . . .

OPLOSSING RAADSELKIST VAN No. 35

1. **Kruiswoordpuzzle.** Van links naar rechts: 1. arm, 2. bries, 3. kel. Van boven naar beneden: 1. ark, 4. Griek, 5. Mel.
2. **Raadsels.** klok, kolk; steen, teen, een.
3. aster, roos, oolevaarsbek, vingerhoedskruid.

DRIE MOEILIJKE VRAGEN
(Antwoorden)

1. De bosgoden van de oude Romeinen. 2. Een Pools componist, die in Frankrijk leefde. 3. In het jaar onzes Heren.

WIST JE DIT AL?

BIJEN IN DE AANVAL!

In Mombassa (Oostkust van Afrika) zouden brandweerlieden helpen een bijenzwerm te verdrijven. Zij zetten er de brandspuit op, maar dat hielp niet en de bijen staken de brandweerlieden dat het „een lust was". Toen de brandweerlieden ten slotte in paniek naar het open veld renden en daar, om zich te beschermen, het droge gras in brand staken, werden zij wel door de rook gered.., maar de bijen, die woedend waren, staken in het centrum van Mombassa honderden andere mensen. Ten slotte zette de politie het door de bijen bezette gebied af en eerst na vijf uur keerde de rust terug.

VAN BIJEN NAAR BREIEN.

Ben je wel eens bij de dokter geweest? Ja, natuurlijk. Dan heb je waarschijnlijk ook wel een poosje in de wachtkamer gezeten waar allerlei oude of nieuwe tijdschriften lagen om de tijd een beetje te korten. Bij dokter William Harvey in Southwick vind je echter geen tijdschriften in de wachtkamer maar een mand vol breinaalden, wol en ten dele voltooide kousen, vesten en hemdjes. Er staat een bordje bij die mand, waarop is te lezen: „Willen de patiënten, die wachten om door de dokter ontvangen te worden met dit breiwerk doorgaan?" Het is een idee van de vrouw van de dokter en de gebreide spulletjes zijn bestemd voor behoeftige ouden van dagen.

ZE GELOVEN 'T NIET

In sommige gedeelten langs de Nijl (Egypte) regent het zó weinig, dat het wel ongeveer de droogste gebieden ter wereld zijn. Het is zelfs zo erg, dat er inboorlingen zijn, die beslist niet willen geloven, dat er water uit de hemel kan vallen. Dat komt omdat zij het nog nooit van hun leven gezien hebben! Wel, ik zou haast zeggen, laten ze dan maar eens in Nederland komen, dan weten ze wel beter!

REDDERS IN DE ALPEN

In Zwitserland is de hoge bergpas „St. Bernhard". Hoog boven het dal ligt daar een groot klooster, waarin monniken wonen, die er hun speciale taak van maken om reizigers te helpen en in geval van nood te redden. Hierbij maken ze gebruik van honden, die door deze monnlken worden opgeleid. De honden worden „St. Bernhard-honden" genoemd. Vooral vroeger, toen iedereen nog te voet reisde, kwam het vaak voor, dat de honden reizigers konden redden, wanneer de storm over de bergpas raasde. Honderden reizigers hebben aan de goede zorgen van monniken en honden het leven te danken!

Vervolg v. blz. 10

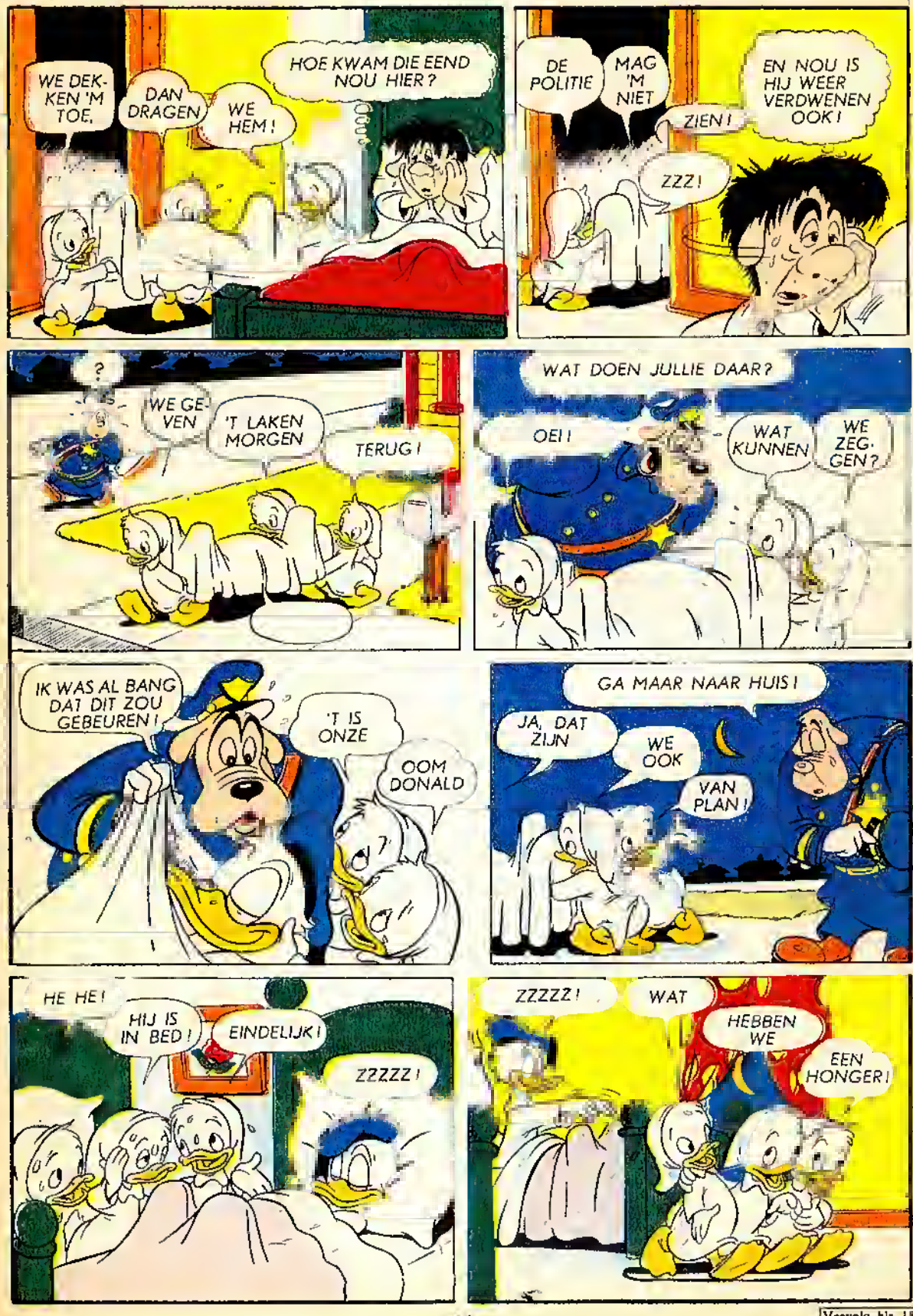

Vervolg blz. 18

Vervolg v. blz. 9

EVEN LATER...,
EINDELIJK VRIJ!
MAAR HET GEVAAR IS NOG NIET VOORBIJ!

WE MOETEN HET GAT DICHT MAKEN VOOR DE KEVERS KOMEN!
WEES MAAR NIET BANG TOKKIE, ZE BLIJVEN VAST, WAAR ZE ZIJN.

EN NU KAN IK NOG NIET ZWEMMEN!
ER IS ALLEEN EEN STOFFIGE KUIL!

WE GAAN MET ONZE VRIEND WORM TERUG NAAR LORRENDAM!

WAAR ZIJN JULLIE GEWEEST? WE HEBBEN EEN FIJNE VERRASSING VOOR JULLIE!
WE KOMEN TERUG VAN EEN ZWAAR KARWEI EN SNAKKEN NAAR EEN FRIS BAD.

WAT IS DAT? IS HIER EEN ZWEMBAD GEMAAKT, TERWIJL WIJ WEG WAREN?
EEN ZWEMBAD IN ONZE VOORTUIN! HOERA!!!!

Vervolg v. blz. 15

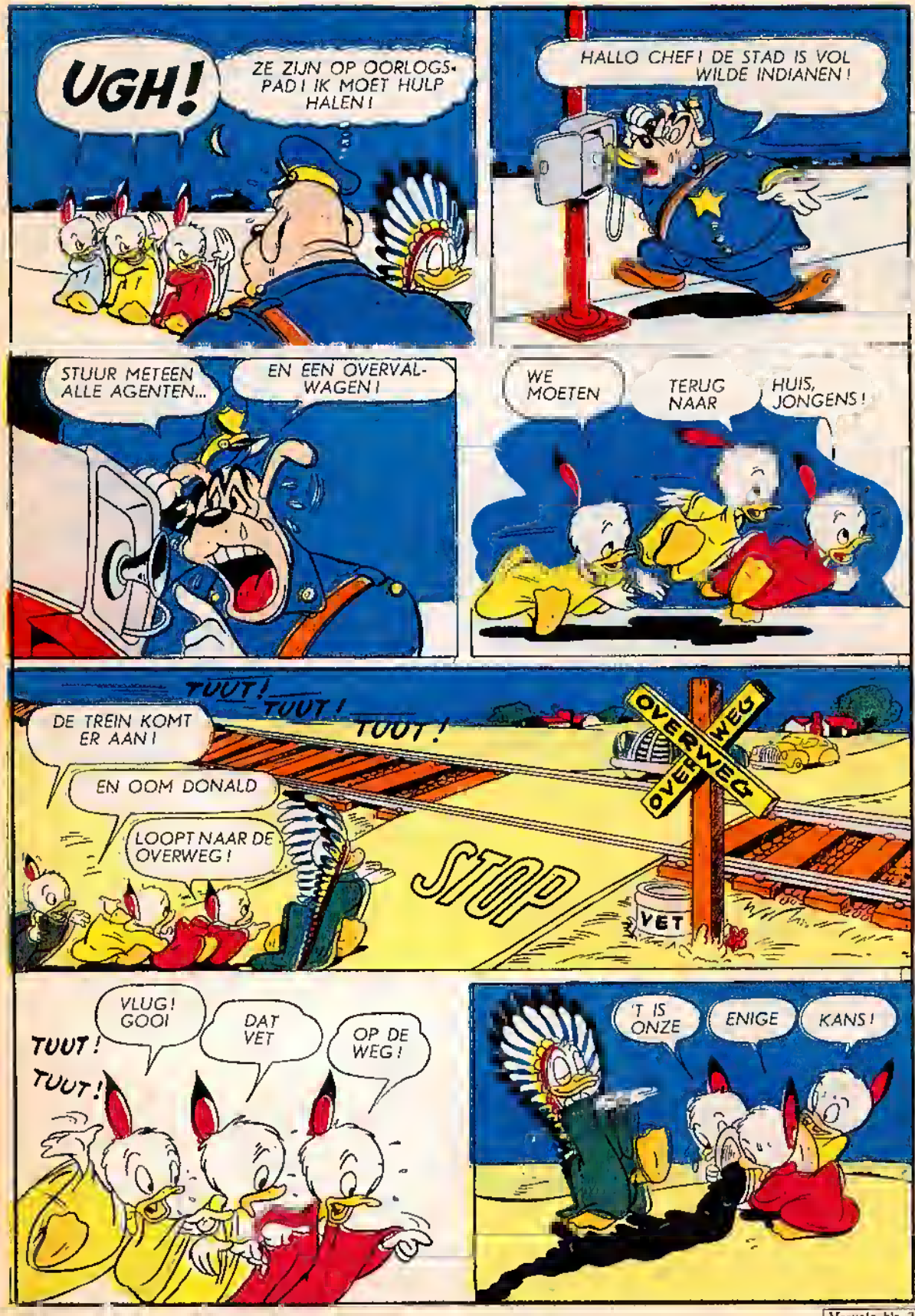

Vervolg blz. 22

WALT DISNEY'S
MICKEY MOUSE
GOOFY!!
WAT IS ER GEBEURD!
IK VAL IEDERE NACHT UIT BED!
IK HEB ME AL OVERAL PIJN GEDAAN!
MISSCHIEN EET JE 'S AVONDS TE VEEL!
IK EET HELEMAAL NIETS EN IK VAL TOCH UIT BED!
HM! WEET JE WAT? SLAAP VANNACHT BIJ MIJ DAN PAS IK OP!
SLAAP JIJ MAAR TEGEN DE MUUR DAN KUN JE NIET VALLEN!
GOED!
BONS!
BOEM!
ZZZZ-Z-Z-Z-Z
DE VOLGENDE MORGEN
BIND ME VANNACHT MAAR VAST!
TE LASTIG! ER IS VAST WEL WAT BETERS!
IK WEET AL WAT! MAAR IK MOET 'T KOPEN!
DAT GEEFT NIET!
MAAR VANDAAG NOG LEVEREN!
KOMT IN ORDE!
'S NACHTS
ZZZ-Z-Z-Z-Z
BABY

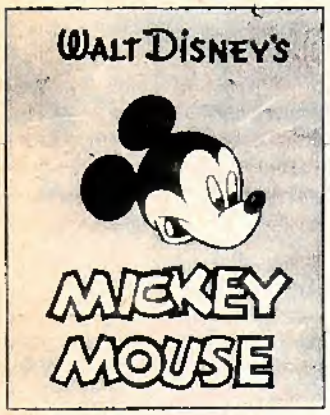
WALT DISNEY'S
MICKEY MOUSE

LIGGEN, PLUTO, LIGGEN!

DOOD, PLUTO, DOOD!

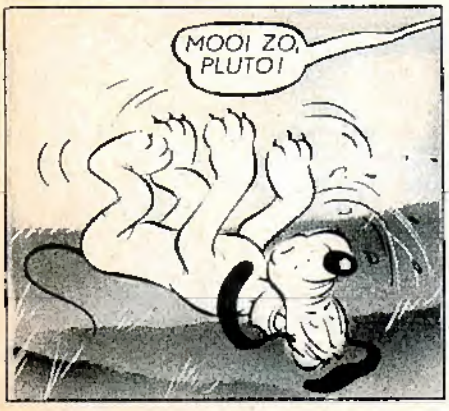
MOOI ZO, PLUTO!

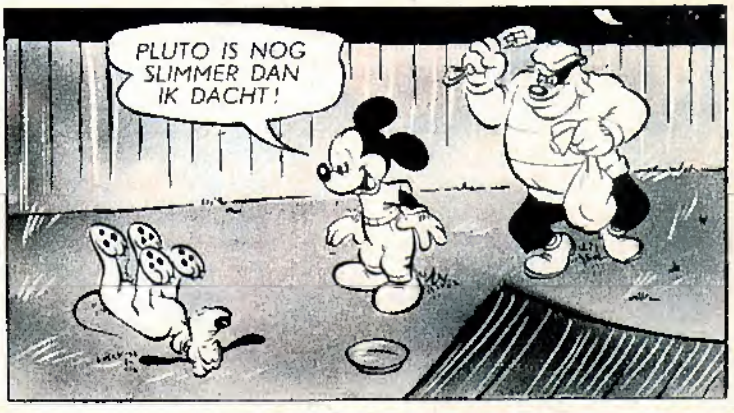
PLUTO IS NOG SLIMMER DAN IK DACHT!

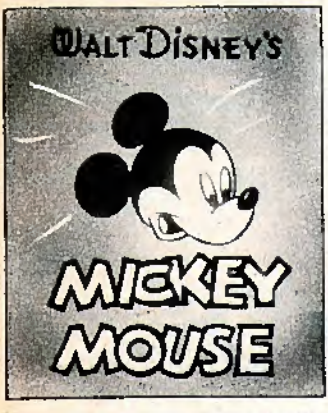
WALT DISNEY'S
MICKEY MOUSE

IK HEB UW AFSTAMMING NAGEZOCHT!
MOOI, PROF.!

HEEL INTERESSANT!
DE ZEEROVER „ROBERT MOUSE DE ROEKELOZE" 1642

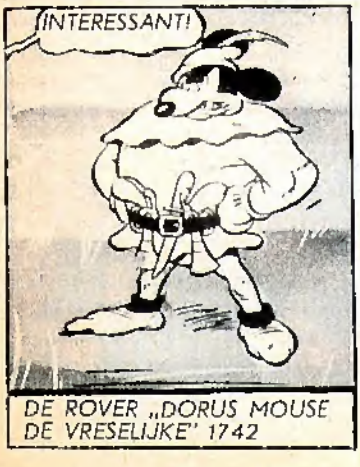
INTERESSANT!
DE ROVER „DORUS MOUSE DE VRESELIJKE" 1742

IK SCHAAM ME DOOD!
DE BANDIET „MAX MOUSE" DE SCHRIK VAN 'T LAND, 1869

WALT DISNEY

Vervolg v. blz. 19

Vervolg blz. 23

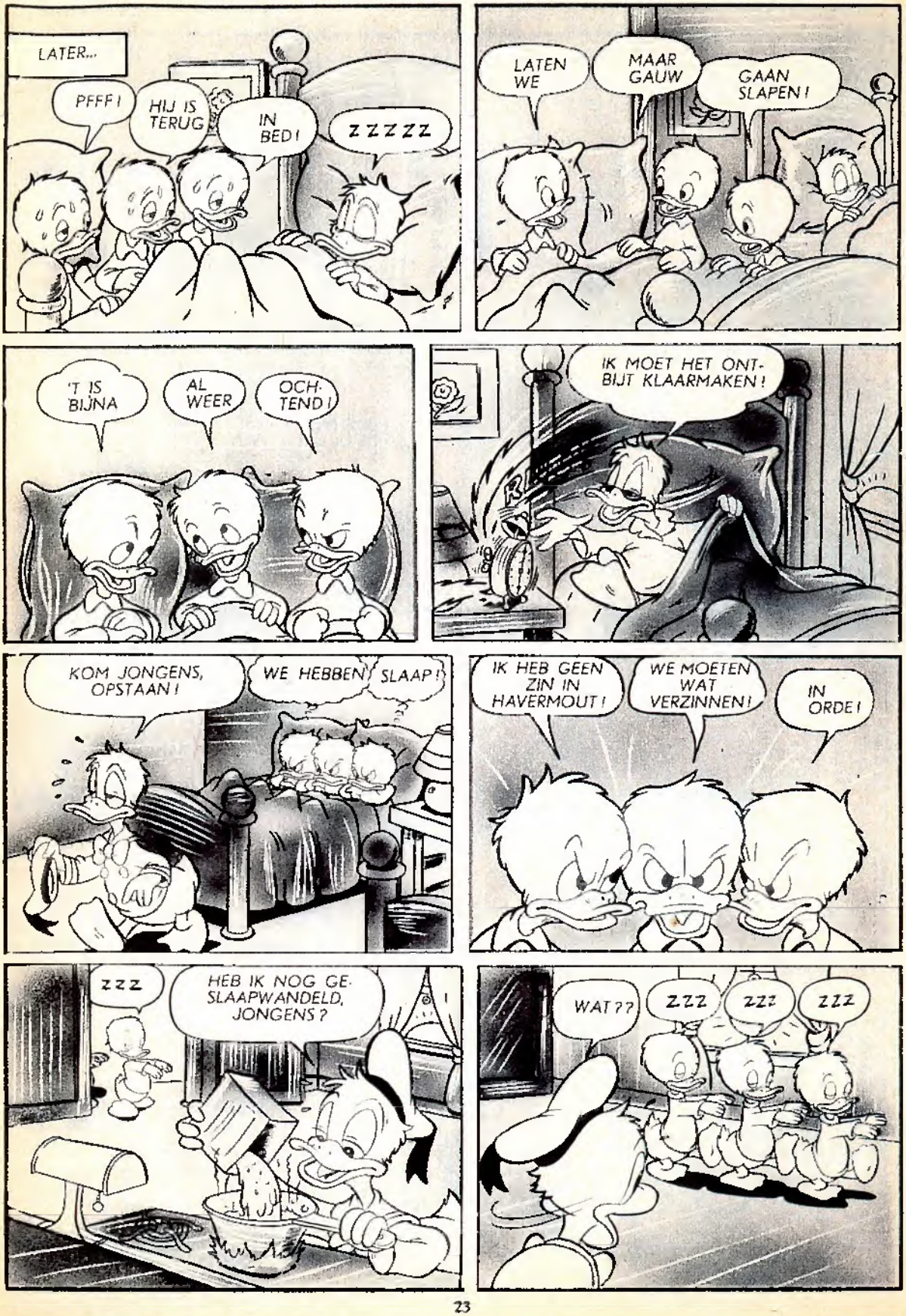
LATER...
PFFF!
HIJ IS TERUG
IN BED!
ZZZZZ
LATEN WE
MAAR GAUW
GAAN SLAPEN!
'T IS BIJNA
AL WEER
OCH-TEND!
IK MOET HET ONT-BIJT KLAARMAKEN!
KOM JONGENS, OPSTAAN!
WE HEBBEN SLAAP!
IK HEB GEEN ZIN IN HAVERMOUT!
WE MOETEN WAT VERZINNEN!
IN ORDE!
ZZZ
HEB IK NOG GE-SLAAPWANDELD, JONGENS?
WAT??
ZZZ
ZZZ
ZZZ

'T ZIT IN DE FAMILIE!
IK MOET OP ZE PASSEN!
IK BEN BLIJ DAT IK DAGDIENST HEB!
WAT ZIE IK?
WAAROM KIJKT U ZO?
SLAAPWANDELEN IS TOCH NIET VERBODEN?
O NEE! GA GERUST UW GANG!
CHEF! IK NEEM MIJN ONTSLAG!
WAAR GAAN ZE NU WEER OP AF?
CAFETERIA
IK MAG ZE NIET WAKKER MAKEN, HOE DUUR HET OOK IS!
THEE
CAKE 25ct
IK HAD KUNNEN WETEN DAT ZE SLAAP-ETERS ZOUDEN ZIJN!
f10.00
f10.-